

Resultat. Paa den anden Side, naar Flertallet ikke vilde have noget Resultat, saa var det jo alligevel ikke kommet, men Flertallet havde det dog altid i sin Magt at kunne ende Sagen med en Dagsorden, naar vi havde gennemgaaet den her. Det var dette, jeg havde ønsket, at man vilde have gjort, hvis ikke Udvalget havde viist den Takt at tage Forslaget tilbage, naar det havde mødt saa stor Modstand her, og navnlig naar man havde erklæret sig for at være overrasket ved det store Forslag. — Jeg skal for Resten ikke indlade mig videre paa Sagen; her er jo en Ordfører for Flertallet, som kan imøbegaa, hvad der kan være at sige fra Flertallets Side, og derfor kan jeg godt lade det ligge. Jeg vil kun sige een Ting, og det er, at det, som for mig har været det Ledende til at slutte mig til et saadant større Forslag, er den Grund, at de Momenter, hvorefter man maa bestemme dette, maa være Landets naturlige Bestaafenhed og det tilstedeværende Banen; men jeg vil tillade mig at spørge: er der nogen Sandsynlighed for, at nogen af disse to Dele væsentlig skulde forandre sig i det Tidrum, som dette Forslag, navnlig dets praktiske Del, angaar? er der Sandsynlighed for, at vort Land skal blive anderledes dannet, end det er, eller er der Sandsynlighed for, at vi skulde bryde de Jernbaner op, der nu engang ere tilstede. Altsaa disse to Momenter ere tilstede og vedblive efter vor Betragtning at være tilstede, og derfor have vi ikke kunnet tage i Betænkning at give en Skitse af, hvorledes vi træde, at Landet var bedst tjent med at faae Jernbaner i Genhold til disse to faktiske Forhold. Det er derfor, at jeg for mit Vedkommende har kunnet gaa med til Forslaget. Naar man dernæst har dolet saa meget over, at Flertallets Forslag omfatter et saa stort Terrain, et saa stort Antal Mil og en saa stor Sum, saa er dette dog virkelig ikke Noget, som med Sandhed kan indvendes imod det som afgjørende for ikke at kunne gaa ind paa Dele af Forslaget, thi Intet er jo lettere, saaledes som Sagen nu ligger for, end f. Ex. at stemme over de enkelte Afnit; man kunde altsaa bortskære det, man for Tiden ikke havde Brug for, og dersom man syntes, at Udvalget havde kastet sit Blik udover et alfor langt Tidrum, kunde man ogsaa bortskære dette. Altsaa, Thinget havde ikke risikeret det Allermindste ved at lade denne Sag gaa sin naturlige Gang som alle andre Sager, der gennemgaa forskellige Behandlinger her i Thing-

get, og man havde ikke behøvet, synes det mig, at dable Udvalget, fordi det havde søgt at danne sig en Ide om, hvorledes de af Regjeringen foreslaede Baner kunde passes ind i Jernbanenettet. Det er mig naturligvis kjært at høre, at der er nogle Mænd her i Thinget, som have erkendt, at Udvalget har handlet samvittighedsfuldt ved at bære sig ad, som det har gjort, men der er jo Andre, som i høi Grad have fordømt det, og jeg maa tilstaa, at det har moret mig at høre, at der er en enkelt Taler, som i den Grad har anset sig for at være meget klogere end hele dette Femtendmandsudvalg, at han huerken sparede Flertallet eller Mindretallet, men blot beundrede sin egen Storhed. Det var Noget, der morede mig, og det har ofte moret mig at se det Samme paa alle andre Gæbeter. Der er maaske Nogle, som lægge Vægt derpaa; jeg for min Part er aldeles ligegyldig derfor, og det opvækker kun min Morstab, det er den eneste Følge, som det har for mig. Det kan undertiden have smaa ubehagelige Bemærkninger til Følge, men det er ogsaa ligesom at slaa Vand paa en Gaas lige over for mig. Altsaa, jeg kan ikke sige, at jeg tager mig det videre nær, at en enkelt Mand taler saaledes; men jeg har undret mig noget over, at en stor Mængde Talere have troet, at Udvalget havde begaaet et Misbrug ved at søge at gjøre sig klart, hvorledes man herefter plammæssig kunde anlægge Baner i Landet. Er nu denne Plan ikke den bedste, saa havde det været rettere, om man havde ladet Sagen gaa til anden Behandling, og stillet Endringsforslag, som viiste, hvorledes det hellere burde have været, men saadanne Endringsforslag har jeg ikke set Noget til. Der har blot været Forslag om en Dagsorden og Forslag om en Afvisning af Sagen, eller hvad jeg skal kalde det, en Tilbagevisning af den til Udvalget, men Forslag til Endringer har jeg kun set fra et eneste Medlem, nemlig fra det ærede Medlem fra Viberg Amt (Thorup). (Stemmer: Der er to Forslag.) Ja, der er to Forslag, men den ene af de Herrer, der har stillet Forslag, har allerede en Lov for den største Del eller i det Mindste for en meget stor Del af den Bane, han foreslaar, saaledes at der jo ikke behøves nogen ny Lov. Vi vidste meget godt, at der eksisterede en Lov om denne Bane, og vi vidste ogsaa, at der er andre Baner, som ere bestemte ved Lov, og derfor antog vi ikke, at det var nødvendigt at tage dem med op igjen, siden Lovgivningsmagten